

9 Да ли благодари на Оногова раба, защото направив това що мѣ заповѣда; не мыслимъ (да мѣ благодари).

10 Тѣкъ ѿ вше, когѣто направите сички те Оныѣ (работы) што те ви са заповѣданы, говорѣте: че сме раки непотрѣбни: защото Онова што бѣхме длжны да направиме, направиху ме.

11 И когѣто той ѿиваше во Иерусалимъ, заминуваше презъ Самаріа ѿ презъ Галилеа.

12 И като влезеше въ нѣкое село, срѣкнаха го десеть прокажени мъжѣе, които се запрѣха ѿ далече:

13 И Оны вдигнаха гласъ, ѿ рекоха: Исусе Оучителю, помилуй ны.

14 А Исусъ като ги видѣ, рече ѿмъ: ѿдѣте та се покажете на свѣщенници те. А Оны като ѿиваха ѿчисти́хася.

15 И единъ ѿ нѣхъ като видѣ, зацо ѿсѣклѣ, вжрнасе, ѿ съ голѣмъ гласъ прославлаваше Бга:

16 И падна съ лице то си на носѣ те мѣ, ѿ благодареше мѣ: ѿ той кеше Самаранинъ.

17 И ѿговори Исусъ, ѿ рече: не ѿчисти́халисе ѿ десеть те; а деветь те гдѣ са:

18 Не найдохалисе ѿ Оны

да се вжрнатъ да дадатъ слава на Бга, токъм то а ѿноплемѣнникъ:

19 И рече мѣ: стани та си ѿди вѣра та твоѣ те спасе.

20 А Фарисѣе те го пошты́ха: кога ще да дойде царство то Бже; ѿговори, ѿ рече ѿмъ: не ще да дойде царство Бже съ вѣрденѣ:

21 Нито ще да речѣтъ: это тѣка, ѿли это тамъ е: защото это, царство то Бже, внѣтре въ васъ е.

22 И рече на оученици те си: ще дойдатъ дни, когѣто ще да пожелаѣте единъ ѿ дни те на Оныа челоѣческаго да видите: ѿ не чѣте да го видите.

23 И ще да ви речѣтъ: это тѣка е, это тамъ е: да не ѿзлѣзете, нито да потърчите (да го намерите).

24 Зацо то какѣто свѣткавица та, колато като свѣтка ѿ единъ краѣ подъ некѣ то, свѣти дори до дръгѣтъ краѣ подъ некѣ то: така ще да бжде ѿ Оныа челоѣческѣ въ своѣатъ си день.

25 И първо трѣкѣва да пострада много, ѿ да се оучничижи ѿ тоа рѣзъ.

26 И какѣто бжде въ дни те Ишевы, така ще бжде ѿвъ дни те на Оныа челоѣческаго.

27 И дѣха, пѣха, женѣхася ѿ за мъжъ се оудѣаха до